

quatre caixas d'òssos que han sigut trasladadas al Museu de geologia del nostre Seminari. Entre las peçes que més cridan l'atenció hi ha unas mandíbules de *Rhinoceros* y *Cervus*, un fragment d'una banya pertanyent ab tota seguretat al *Cervus megaceros* y unas conxas que sembla que poden referirse a la *Testudo graeca*. Aquestas estavan sobre mateix d'una planxa estalagmítica plena de *gours* o rebavas y recobertas d'una argila fina com si haguessin sigut enterradas per una avinguda d'aigua; ademés, estavan en un nivell superior al dels altres òssos, y junt ab ella s'hi han trobat molts exemplars d'un *Helix* de gran tamany que no's pot referir a cap dels que avuy viuen a Catalunya.

Hi ha encara un sèns fi d'òssos de tots tamany y formas que seràn de molt difícil classificació per la circumstancia ja dita d'estar esmicolats quasi tots ells y en estranya barreja, puix havem trobat ossets d'aucell junt a grossos caps de fèmur d'algun gran mamífer. No ha aparegut lo més petit detall que indiqués la presència de l'home en aquesta cova.

Basti aquesta curta nota pera donar coneixement de la troballa, puix no'ns trobem en situació, ni'ls restos estan prou examinats, pera ferne un estudi complert, tasca que pertany, y creyem que farà ab sa reconeguda competencia, lo distingit geòlech català y volgut mestre nostre lo Dr. D. Jaume Almera, Pbre.

N. FONT Y SAGUÉ, PBRE.

Barcelona, Febrer de 1901.

JACIMENT D'ASFALT Y OZOQUERITA

A LA PROVINCIA DE GIRONA

A unas quatre o cinch horas de Can Dabano, prop del poble de Gombreny, s'han trobat interessants jaciments de pissarras asfaltosas, quins estrats alternan ab altres d'asfalt pur, barrejat ab quantitats variables d'ozoquerita.

L'anàlisi de las mostrars que pogui proporcionar-me és com segueix:

La primera comprèn dugues parts: una formada per fragments negres de fractura resinosa, fusibles als 160° C. y solidificables a 135°. Aquesta materia és asfalt pur. L'altra part està formada per varis petits fragments incrustats en l'asfalt, constituïts per l'ozoquerita o cera mineral. Son punt de fusió és de 61'5°. Es aquesta cera de color negrós, insoluble a l'alcohol, poch en l'èter, y se dissol bé en l'essència de trementina.

La segona mostra està formada per un esquist bituminós de color negre que a un calor moderat desprèn gasos inflamables en regular quantitat, que creman ab flama fuliginosa y despedeixen marcat olor empireumàtic.

Calcinada aquesta mostra en un gresol de platí, deixa un residuu fixo de 82'6 per 100, lo que representa un 17'4 per 100 de materia combustible. Està constituïda per asfalt y bitums.

Dech advertir que aquests minerals han sigut ja convenientment declarats y denunciada sa pertanencia.

FRANCISCO NOVELLAS

Barcelona, 18 de Janer de 1901.

ORIGEN DEL GRANET

La particular estructura d'aquesta roca, cristallina y estratificada a la vegada, y lo notable fet de trobarse injectada en las vehinadas, com un filó de lava, omplint fins llurs més petites esceltxas, donaren molt que pensar als geòlechs. Donchs, per esser de procedencia ignea, las estrats eran molt clares y evidents, y tampoch se li podia atribuir sedimentaria, atesa sa gran semblança ab las rocas eruptivas.

¿Qual era lo secret de sa formació? M. Daubrée fou lo sortat descobridor. Colocant dins un tubo de ferro ben tancat sos materials integrants, és a dir, fel-despat, quarç y mica, barrejats ab un poch d'aigua y encaientintlo fortament, obtingué una massa cristallina ben igual a la del granet.

No hi ha cap dubte. Aquests terrers

foren terrers sedimentaris que, junts ab aigua y en virtut d'una grossa pressió, baixaren, baixaren fins a ésser transformats per l'acció del foc central.

La roca aquesta no fou, per tant, la primitiva, la més antiga, la que primer se formà pel refredament de la terra. Impossibile ens és arribar an el coneixement directe de la crosta fonamental del nostre planeta: tant lluny n'estem, diu un savi il·lustre, com de saber la primera volta que efectuà an el voltant del Sol. Déu y sols Déu ho sap!

Los granets que forman ara los més enlairats puigs del globo formaren un jorn lo més endins de l'Oceà, aon, baix lo desmesurat pes de las estrates que sobre seu s'anavan depositant, s'enfonzaren fins a las regions quina temperatura fou bastanta pera ablanirlos y en part cristallisarlos. D'allà s'anaren alçant poch a poch y produiren los Pireneus, lo Mont Blanch, lo Mont Rosa, y molts altres que per l'acció destructora dels agents atmosfèrics són duts altra vegada als abims oceànics a formar capas que més tard tornaran a ésser transformadas. La circulació aquesta no pot ésser indefinida, perquè això mateix contribueix a disminuir lo calor central y solidar lo núcleu líquid.

Lo fet general de no trobarhi fòssils en los terrers aquests, que per això ja'n diuen terrers *àoichs*, no vol dir que llavors no hi hagués éssers orgànics; podian molt bé havernhi y llurs restos s'haurian destruït en las transformacions sofertes en lo fons de la terra.

JOAN ALZINA Y MELIS

Barcelona, Febrer de 1901.

SECCIÓ OFICIAL

Sessió del 13 de Janer de 1901.—Després d'oberta la sessió pel senyor President, D. Antoni Novellas, el secretari llegeix l'acta de l'última sessió, que és aprovada per unanimitat. El soci de torn Sr. Novellas dóna lectura a son treball sobre'l *Fonament histològic dels grans agrupaments naturals botànics*, tractant dels mètodes

moderns de classificació: classificació natural de Van-Tieghem; característica dels grans agrupaments; sistemes de teixits, y acabant ab una breu digressió sobre l'estructura de las *Monocotiledonias* y *Dicotiledonias*. S'ha nombrat soci numerari al Dr. D. Manel Degollada, y al Sr. D. Pere Roig y Pascual. El tresorer, Sr. Mas de Xaxars, llegeix l'estat de comptes, que és aprovat. Es nombra bibliotecari al senyor Aguilar Amat. S'aixeca la sessió a tres quarts d'una.—*El secretari*, JOSEPH MALUQUER Y NICOLAU.

Sessió del 3 de Febrer de 1901.—Després d'oberta la sessió pel senyor President y llegida l'acta anterior, que és aprovada, el soci de torn, en Salvador Maluquer, llegeix una lleugera nota sobre'ls *Insectes y plantas observadas a Moncada*, durant tres excursions fetas en Abril del 1897, Mars y Juny del 1899. El soci Sr. Arbós llegeix una lleugera nota sobre la *Metamorfosis de las plantas*. Es nombra socis protectors als senyors Dr. Almera, prebère; Dr. D. Lluís Maluquer, metge (Balaguer), y alguns altres; y com a numeraris als senyors D. Joseph Agell y Jordi Anguera. Se llegeix un ofici del Sr. Cuní y Martorell acceptant el nomenament de soci protector, y cedint, ademés, a la biblioteca de l'Institució varis exemplars dels llibres publicats per ell sobre insectes, segons consta en nota apart. També's dóna compte del nomenament de soci corresponent al reverent P. Joaquim Barnola, S. I., a Gandia; a M. G. de Lapouge, a Poitiers; y a Torssten Segerstrale, a Abo (Finlandia). No haventhi res més que tractar, s'aixeca la sessió a la una.—*El secretari*, JOSEPH MALUQUER Y NICOLAU.

Obras rebudas pera la Biblioteca: don Miquel Cuní y Martorell ens ha enviat las obras següents:

Catálogo de Coleópteros de Cataluña, Cuní (1876).

Lepidópteros de Cataluña, Cuní (1874).

Una excursió entomològica nocturna, Cuní (1892).

De Gavà a Begàs, Cuní (1891).

Vuyt dias a Camprodon, Cuní (1889).